

Bjørg Margot Hoem.

Bjørg har fortalt hva hennes mor, Berit Aune, gjorde for å hjelpe folk med kopping og årelating. Bjørg har vært bondekone i hele sitt yrkesaktive liv.

Årelating og Kopping

**Lokal natur-
legehjelp.**
Mye brukt mot gikt.

Behandling:
Ta hull på vene
(samleåre)
og trekke ut blod.
Tanken var at gift
var vondt blod.

Redskaper:
Snippert til årekutt
"Struter" (beger)
Bomull og rødsprit
Fyrstikker

Redskapene som Helga Evjen brukte til Årelating og Kopping har Marta og Halvor Evjen tatt vare på og vi prøvde strutene. De er sugekopper også om de er varmet med vatn.
Foto: Gjertrud Evjen.

Arbeidsgang:

Huden ble vasket/renset på det vonde stedet. Bjørg husker at pyrisept ble brukt i den senere tid.

Kutt av vene med snippert (se senere). Et raskt trykk på snippetten og åra ble kutta.

Bomulldott med rødsprit puttes i "strut" (beger) som settes opp ned over årekuttet når bomulla er påtømt. (Forbruker lufta i struten når det brenner).

Det lufttomme begeret suger seg fast i huden og det dannes et sterkt sug på blodåra som gjør at det kommer ut bra med blod. Strutene får stå ei stund og sug, (4-5 struter ofte). Når de tas av vaskes huden igjen.

Behandlingene ble gjentatt flere ganger. Kutt i pulsåre bruktes også, da var blodet rødt, mens veneblodet er blålig! Begge deler var ment å være like bra. Tapping av blod gav plass for nylaga blod.

**"Hele Norges Leksikon" 1996 om
årelating og kopping:**

Årelating. Behandling.

Inngrep i vener for å redusere blodvolumet. Uttaket ble/blir gjort i albuebøyen.

Behandlingen ble brukt mot flere sykdommer. Den renses blodet med at en tok ut noe blod med snitt i vene og suging med sugekopper (i Selbu koppingstrut). Derfor ordet koppingstrut.

I Årelating nå brukes kanyler til å ta ut blod spesielt i sjeldne blodsykdommer der kroppen lager for mye røde blodlegemer.

Tillegg av Gjertrud Evjen:

I naturmedisinsk utdanning i Trondheim lærer studentene årelating og kopping.

Flere i Selbu kunne årelating og kopping. Jeg ble selv behandlet av Helga Evjen i 1943. Koppene "strutene" og snippetten av jern har Marta og Halvor Evjen bevart. "Strutene" ble varmet i vatn og de sugde blodet godt av årekuttene. Rimelig at sugenevnen kom med sterk oppvarming som gav fortynna luft inn og trykket utafor ble større enn inni "struten".